

Forfatter: Schack, Hans Egede

Titel: Udrag fra Phantasterne

Citation: Schack, Hans Egede: "Phantasterne", i Schack, Hans Egede: *Phantasterne*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1993, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schackval-shoot-idm140004319976032/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Phantasterne

holde tilbage, og hvorigiennem hendes skønne Sjæl saa herlig aabenbarer sig.»

Her vilde Christian kvæge sig ved et Par Træk af sin Pibe, men da han kunde see paa Thomas, at denne lavede sig til paa ny at gjøre Bemærkninger, lod han Piben gaae ud og læste uden Ophold videre.

»Valfred og Clothilde elske hinanden; og have de end ikke allerede givet hinanden deres Løfte, saa maa Sagen dog imellem dem ansees for afgjort. Men da træder pludselig en anden uforklarlig ung Mand frem paa Skuepladsen. Han viser varm Interesse for Clothilde, og hun igjen Æmhed og Ængstelse for ham. Skjøndt Valfreds høie Sjæl vanskelig kan fætte Mistanke til hans Clothilde, saa kaster dette Forhold dog en Skygge over hans Lykke. Det Smil, som Clothilde i den senere Tid stundom fornaaede at fremlokke om de ellers sammenpressede Læber, forsvinder, og snart er han atter den mørke Valfred.» – Skjøndt Læseren vistnok bør holdes spændt i fuldkommen Uvidenhed om, hvem den anden unge Mand er, vil jeg dog her fortælle Jer, at det er Clothildes Broder, der har været nødt til en Tid lang at holde sig skjult paa Grund af politiske Sammensværgelser, som han har deltaget i ovre i Tydskland, – men som iøvrigt have det ædlestes Øiemed. – »Endelig er dog Alt saaledes ordnet, at han igjen frit kan antage sit Navn og sin Stilling; han meddeiler dette til Clothilde, hans eneste Fortrolige; og i deres Glæde omfavne de tvende Sødskende hinanden. Men – i samme Øieblik aabnes Døren! og ubemærket af dem begge seer Valfred deres Omarmelse.» –

»Det er da underligt, at han skulde komme der just lige i det Øieblik,» bemærkede Thomas.

»Ja, svarede Christian kort, »saaledes gaaer det altid.»

– »Bleg og med et bittert Smil,» fortsatte han derpaa, »betragter Valfred dem et Minut; derpaa trækker han sig tilbage og lukker Døren sagte efter sig. Han iler hjem, tager noget Guld og Vexler til sig, og en Time efter er han ombord paa et Dampskib, som fører ham til fjerne, fremmede Lande.»

»Reiser Du da din Vej, uden at høre ordenlig Besked?» udbød Thomas.

»Ja naturligvis,» svarede Christian.

»Da var det svært dumt.»

»Dumt!» gjentog Christian. »Ja saa, det var Meget! – Jeg skulde dog